

آسیب شناسی پدیده فقر و وقوع جرم در جامعه

تادیرننده کاری کنیم!

آسیب شناسی پدیده فقر و وقوع جرم در جامعه

تادیرننده کاری کنیم!

ازابتدای اسفندماه 1398 و اعلام رسمی ورود بیماری مرگبار کوئید 19 به کشورمان صدها مطلب مفید درباب راهها و روش های پیشگیرانه درحوزه علوم پزشکی و سلامت و هشدارهای جدی دراین خصوص به سمع و نظر مردم رسانده شده است. دراین بین روان شناسان و جامعه شناسان عزیز کشورمان نیز به موازات جامعه محترم پزشکی به درمان های روانی واجتماعی وتوانمندسازی آحاد جامعه پرداختند. مردمی خسته از یک سال کارو تلاش با فراز ونشیب هایی که پشت سرگذاشته بودند به ناگهان ودراوج بسیاری از مشکلات به ویژه تورم وگرانی در آخرین ماه سال با رکود وتعطیلی الزامی واجباری روبرو شدند. تعطیلی مشاغل و بیکاری جمع کثیری از مردم هرچند مهرتاییدی برای پیشگیری از ابتلا به بیماری است اما لزوم توجه به افشار آسیب پذیر که قرار است برای مدت طولانی درفرایند قطع زنجیره بیماری مشارکت کنند از ضروریات است. کرونایی که علاوه بر گرفتن جان انسانها، به زودی افزایش بی سابقه پدیده بیکاری، منجر به فقری دامنگیر وبه تبع آن وقوع انواع جرم وبزه را به ارمغان خواهد آورد. مساله بیکاری در کنار کارکردهای اقتصادی واجتماعی اش، دارای بازخوردهای سیاسی و حتی امنیتی است. مطابق تحقیقات، فقر ناشی از بیکاری یکی از بزرگترین علل وقوع جرم در کشور ما است. جرائم مالی خرد وکلان مانند سرقت یکی از رایج ترین جرائم که بر اساس آمار اولین اتهام کیفری در دادگستری های سراسر کشور سرقت است. و همه می دانیم که هرچقدر آمار بیکاری و فقر در جامعه افزایش یابد به همان نسبت آمار جرم هم در کشور بالاتر می رود.

حال باتوجه به وضعیت بحرانی کشور وتصور خوش بینانه حداقل 4 ماه برای کنترل وکاهش نسبی کرونا درایران باید برای نیازهای اولیه افشار آسیب پذیر که اینک بیکار وفقیرترشده اند فکری کرد. نیاز اولیه یعنی نان شب! فکرمی کنید زن یا مرد سرپرست خانواری که بیکار شده حداکثر تا چند روز دیگر می تواند نیازهای اولیه زندگی اش را تامین کند؟ اجاره مسکن، هزینه های مضاعف بهداشتی وسلامت، هزینه های درمان احتمالی بیماری هایی که گریبانگیر خود یا خانواده اش است همچون بیماری های قلبی، تنفسی، دیابت و... تا چند روز می تواند شعار (درخانه بمانیم) را عملی کند؟ بعد از آن چه می شود؟ ما هرچقدر هم برای آنها حرف بزنیم وقتی شکمی گرسنه باشد فایده ای ندارد! خانواده های آسیب پذیر وکم درآمد، قوت لایموتشان را از کار روزانه شان تامین می کنند وحالا درآستانه جدالی نا برابر با مرگ وزندگی فرارگرفته اند با چاشنی بیکاری وفقر!

با نگاه جامعه شناسانه درزیر پوست کرونا زده کشورهشدار جدی وقوع عنقریب انواع جرم وبزه را اعلام می کنم وشعار پیشگیری بهتر از درمان است را دراین حوزه نیز کارساز می دانم.

نقش مهم دولت وسازمانها ونهاد های دولتی دربرنامه ریزی مدون فقر زدایی و تامین ورفاه اجتماعی بسیارپررنگ وضروری است. پرداخت وام های کم بهره، اهدا سبد کالاهای ضروری به صورت ماهیانه، حمایتهای مالی از بیماران پرداخت بیمه های بیکاری ودهها روش پیش گیرانه دیگری تواند دراین همبازی عمومی تاثیر گذار باشد. سازمانهای مردم نهاد (NGOs) وخیرین خوبمان به عنوان بستر مهم حمایتگر اجتماعی به کمک مردم آسیب دیده بشتابند باید تا دیر نشده کاری کرد! خیرین عزیز که سالهاست دغدغه فقر زدایی داشته اید وهمیشه درخط مقدم ایثار و بخشش ونیک نامی ونیک فرجامی بوده اید اینک زمان کمک و یاری مجدد است! جان شما وجان مردم.

بدانیم که با هر سرفه دردناک کرونایی تبی درزیر پوست جامعه درحال گداختن است، تبی به نام فقرا! واتفاقی قابل پیش بینی به نام جرم.

ما درخانه می مانیم اما نگران وضعیت هم میهنان بحران زده مان هستیم. بیایید تادیرننده کاری کنیم.....

۶ فروردین ۹۹

رزیتاخسروی

دانشجوی دکتری جامعه شناسی